

Poutník - Poupata

Emi C D Hmi
1. Šel pouští starý poutník, měl jeskyň slov - svůj dům,
Ami Emi D
a jak kráčel, slůvka sbíral a pravdou utřel stůl,
Emi C D Hmi
byl všude, ale žádný neznal jeho tvář,
Ami Emi D
a každý, kdo o něm mluvil, vypadal jak lhář.

Ami Emi
R: Pravda a lež, on znal ten rozdíl snad jako jediný,
Ami Emi
když v podvečer svůj příběh vyprávěl
G
o suchém chlebu šťastných lidí,
D H7
o prázdném džbánu, co se stydí
Emi Ami D Emi
za ty, jimž víno donášel až k ústům.

2. I u nás jednou spával, sám tomu nevěřím,
a všem okolo prý dával a smál se u dveří,
snad dodnes stařec chodí, má hodně nebo nic,
a všechny za nos vodí, když ukazuje líc.

R: Pravda a lež...

Emi C D Hmi
3. Vítr dávno v poušti zavál řetěz stop, co on vryl,
Ami Emi D H7 Emi
šedou tvář stín zakrýval a k suchému chlebu víno pil ...